

ט' טומאה ע"ה ברגלו כTHONORAH היא חסוכה של ישראל
ברגלים וטליהם וכולם ואוכלייהם משמיין.

הארץ ברגול בשעת הדגה, ולפיכך היו אומרים לנו אל תגעו בשלוין. בשעה שבראון אוות לעולוי רגלים כדי שלא יהיה מוכן, והוא הרגל נונזא ציד טבילה וג'ודריה. פלח ציוו גל' וכו'. מנה וברור היה לו שטבילה לא מחייבת.

הוּא עֲבָד, שֶׁשְׁגַם אֶת־בָּחָרָה קָנוּ מִן־כֵּן גַּמָּל
חוּיוֹת טעוניים בְּנֵי־עָבָדָה, וְעַרְבָּרָה שֶׁמֶשׁ תְּרוּן מִזְבֵּחַ הַחֲבָב
וּמִזְבֵּחַ הַמִּתְּנִית, לְכֵן וְכֵן סְפִירָה וְסְפִירָה
רְבָעָה, שֶׁחָוָשָׁת מִפְנֵי שְׁפִירָה הַזָּהָב, כְּכָלָן לְבִבְזָן:

זה פרורה. בשופטאות מתקיימות נאכרים, ובטבחוילין אוורו מושם טומאת ע"ה. בלבחה וזרקן הערב, שם ווינו רוריך האות. ברא"ב בששאלו ואבר' הוויר הא"ז, אבל הלוחק כל' סחט מרשות ע"ה וחושון לו שמא מאכין הוא, והו ומון עליו שלישי ושביעי כבל הכלים. הנמצאים בכל' מקום חמץ לירושלים. שלא גרוו טומאה על הכלים. הנמצאים בכל' ירושלים במו' שיתבאר בטעמאות הפסחים.

רַק־שְׁנִים־עֲשֵׂר

א המפרקן כלום אצל עיה או שמנון כל' לאומן עיה *הריה אלו תומאים טמא' מת וטמאין מדרם, ואם מכירו שהוא אוכל בתרופה מזרורים מטהמא' מות אבל תומאים מדרם מפני שאשתו נדה יושבת עליהם שלא מדעתו שהריה אין נזהרין מן התומאות בכתי עיה : ב' המניה כליו' בפניהם עם הארץ

השנת הראב'ד

המפתח: ד' המכיה כיון בחלהות של פרחן ונעל עלייהם אף עפ' שענין המפתח לעיה כלויות-תורהין, וכן אם חותם על החלון או עשה-לו סיפון אפיו מצא החולום מתקלקל הרי כל אלו תהורין: ה' המכיה עיה בתק' ביתו לשמרנו ישב הוא מרוחק כבוד שהוא רואה את הגננות זאת היזאץ-הרי כל שבבוי מן האוכלין וחותשין ובלי חרם שאינו מוקד צמיד פtile טמאין אל-

טשנה לטלך

ושלא בשעת מלאה . אבל כי יי' קמטרוי וכיסוי תבה
וכיסוי טנו והמבש של חרש והכטן שותחת התיבה

הקסטרן שליה זה הקלב שנוני עלו
תיק הספר ו בית הנבר והמנועל
המוחה ותיק נבלים והכינורות
המונחים עליה ו כלים נטושים
המונחים עליה ו כלים נטושים

הוּא קָרְבָּן שֶׁנַּדִּלֵי מִצְנָחָה וּדְפָמָם שֶׁל
חַפְלִין וּסְמָן שֶׁל עַזְלָה זֶבַח וְמַעֲשֵׂה
שְׁמַחְזָקָן בּוֹ וּרְבִיעָה הַמִּקְנָתָה
וְגַוְינָה.

ברחטמא פשומן נובל שהרוי הדריך
לכלוטס נכי יוס וויל נגי רם וו' :

בון פרט להפוך הקלים *יכון כל' השנתה הנארבד עין או עצם שיש בון באת קיבולן ש齊יפס במתחת מדורותיהם או יותר הרברליין

ה העשוה כל' האברהם מ-
ט' ו' כמכל ממלוכות כומתת
דילוגים נזכר במו שביראהן
שי' בפחים כבושים וככובים
ו'. מבה בפחים ולפיה בפחים

המתקנה משמשת את הצעיר בבל מדורו וריבוי מתקנים טריים
היה העץ שמשם המתקנה מקבל טומאה ואס חיטה
ומלמר מעלה מים טהור עטוף צדדים יבשוי לאטם ווילו
ומקצתו מן המתקנה אם היה
כי יוציאו מים מים נקיים כבון נקיים מים נקיים
ומקצתו מן המתקנה אם היה

אגנה למלך

בשלשה פרקים יפוק רבייע תעניות

דושרים עליה הברית שרים עשרה בהרין
בונשן דהון טרנין אליא שרים עשרה
בונדרה עטן מונטשנין לולו גלודז' דושמר
דרה דהון טרנין אליא שרים עשרה
דונטשן דהון טרנין אליא שרים עשרה

יעיר נסיך הרים ותפקידו היה לסייע למלך בלחימה. מושבם היה בלב ירושלים, בחלק הצפוני של העיר העתיקה, ליד שער צדקה. מושבם היה בלב ירושלים, בחלק הצפוני של העיר העתיקה, ליד שער צדקה.